

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτός μας χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

"Έτος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα έπτά,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνε
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνω.
Συνδρομητάς θά δέχομαι, — διότι τούς ανέχομαι,
μοναχά 'στάς Έπαρχίας — και 'στο 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκαδώδεκα και μόνο,

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στο χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηταί — δέν θά γίνωνται ποτέ
κι' δσα φύλλα κι' αν κρατήσ — δέν περνέσ συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές' στών φόρων την άντάρα — κι' ο Ρωμηός μας μιά δεκάρα.

Τρίτη του 'Οκτωβρίου
κι' αρχή του μαρτυρίου.

'Εννιά πούντος κι' έβδομῆντα και ακόμη εκατόν,
ο Ρωμηός προβαίνει πάλιν τούς Ρωμηούς του χαιρετών.

Νά με πάλι μέσ' στη μέση,
βάρδα 'μπρός, δλίγη θέσι.

Καλώς σās 'βροῆκα, "Ελληνες, καλώς σās 'βροῆκα πάλι,
τόσον καιρό 'λαχτάρισα τὰ μούτρα σας νά 'δῶ,
τόσον καιρό με ἤσυχο κι' αξένοιαστο κεφάλι
δέν ἔπανα τῆ δόξα σας νά γλυκοτραγουδῶ.
Τόσον καιρό δέν μ' ἔτρωγε πολιτική φαγοῦρα
και ούτε καν ανέπνεα τὰ εὔοσμά σας οὔρα.

Καλώς σās 'βροῆκα, "Ελληνες, καλώς σās 'βροῆκα πάλι...
μέ καλλιστάφυλον βλαστὸν τὴν κεφαλὴν μου στέφω,
ἢ τρυφερά καρδιά μου δι' ὄλους κι' ὄλας πάλλει
κι' ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς 'στὴν γῆν σας ἐπιστρέφω.
Δεχθῆτε με 'στὸν τόπον σας τὸν τόσον ἀφνειὸν
καθὼς ἐδέχθη ὁ πατὴρ τὸν ἄσωτον υἱόν.

Καλώς σās 'βροῆκα, "Ελληνες... δεχθῆτε ὅπως πρῶτα
κι' ἐμένα τὸν ταλαίπωρον και τὸν ἀπολωλότα.
'Ας ἔλθῃ πάλι ὁ καφφές μαζίμὲ τὸ τσιγάρο
και ἄς καπνίζ' ἡ μύτη μου σάν βαποριοῦ φουγάρο
και ὅπως πρὶν ἄς σκέπτομαι 'στὸν καφφενέ στρωμένους
τούς πρὸ αἰώνων πόθους μας και τὸ αὐξῆσαν γένος.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου συνέβησαν πολλά,
κατὰ τούς μὲν ἐπιβλαβῆ, κατὰ τούς δὲ καλά
κι' ἐβγήκε κι' ἄλλος Φασουλῆς διὰ λογαριασμόν μας,
πολλοὶ δὲ κλῆρον ἔβαλον εἰς τὸν ἱματισμόν μας
και στιχοπλόκοι μερικοὶ ἐπήρανε ἀέρα
μέ τούς μονούς, μέ τούς μισούς, μέ τὴν κακὴ των 'μέρα.

Μὰ δέν θ' ἀρχίσωμε γι' αὐτὸ τὴν κλάψα και μουρμουῖρα,
πολύς ὁ μόσχος, "Ελληνες και πλούσιον τὸ γεῦμα,
ἐνόσφ δὲ θὰ εἶν' Ἑλλάς και θ' ἀναδίδῃ οὔρα,
θὰ πλημμυρῆ αἰέποτε ἡ χάρις και τὸ πνεῦμα.
Και Φασουλῆδες πάμπολλοι θὰ 'βγοῦν και Περικλέτοι
και νέον πνεῦμα ὁ καθεὶς 'στὸ πνεῦμα θὰ προσθέτῃ.

Και ταῦτα μὲν πρὸς τὸ παρόν, τὰ δ' ἄλλα γεγονότα
θὰ τὰ ἐπισκοπήσωμεν εἰς ἓνα κι' ἄλλο φύλλο
κι' οὔτε ποτὲ θὰ δέσωμεν τὴν γλῶσσαν μας, ἂν πρῶτα
δέν ἔλθουν νά μᾶς λύσουνε τὸν ἀφαλὸ 'στο ξύλο.
Και τώρα σ' ὄλους ὁ Ρωμηός τὴν χεῖρα του προσφέρει...
καλώς σās 'βροῆκα, "Ελληνες, τόκα λοιπὸν τὸ χέρι.